Ένα ακόμη παιδί…

Δεν θα μιλήσουμε σήμερα για το ποιος δημιουργεί το προσφυγικό-μεταναστευτικό πρόβλημα, δεν θα μιλήσουμε για τους ιμπεριαλιστές, για τις επεμβάσεις και τους πολέμους του ΝΑΤΟ και της Ε.Ε. – με τη συμμετοχή με τον ένα ή άλλο τρόπο και της Ελλάδας – ούτε για τη στάση των κυβερνήσεων -συμπεριλαμβανομένων και των δικών μας- απέναντι στους "ξεσπιτωμένους" της Γης.

Δεν θα μιλήσουμε σήμερα για τον οικονομικό πόλεμο και την απόλυτη εκμετάλλευση των ιμπεριαλιστών στον φυσικό και ενεργειακό πλούτο της πατρίδας κάθε "ξεσπιτωμένου", πρόσφυγα ή μετανάστη.

Για τούτο θα μιλήσουμε σήμερα: Στις 2 Σεπτεμβρίου 2015, το μικροσκοπικό σώμα του τρίχρονου Αϊλάν Κουρντί ξεβράστηκε άψυχο σε μια παραλία των τουρκικών ακτών κοντά στο Μπόντρουμ. Ο μικρός Αϊλάν πνίγηκε σε ναυάγιο στο Αιγαίο μαζί με τον αδελφό του Γκαλίπ, τη μητέρα του Ρεχάνα και εννέα ακόμη πρόσφυγες. Η φωτογραφία του μικρού

αγοριού που έκανε τον γύρο του κόσμου, σόκαρε και αναστάτωσε, αποκαλύπτοντας μέσα από τον θάνατο ενός μικρού παιδιού το δράμα των ξεριζωμένων ανθρώπων. Η “συγκίνηση” ωστόσο δεν κράτησε για πολύ. Από τότε πόσα παιδιά έχουν πνιγεί στη Μεσόγειο και στα νερά του Αιγαίου; Στη Μάλτα, στη Λαμπεντούζα, στη Λιβύη, στο Αγαθονήσι, στη Μυτιλήνη, στη Σάμο και δεν έχει τελειωμό...

Στις 8 Νοέμβρη 2020 ένα ακόμη παιδί πνίγηκε. Τη σορό του βρήκε σκάφος του Λιμενικού στη θαλάσσια περιοχή του ακρωτηρίου Πράσο της Σάμου, μετά από ναυάγιο σκάφους που μετέφερε πρόσφυγες και μετανάστες. Και δεν έφτανε ο πνιγμός του μικρού παιδιού, εδώ δίπλα μας στις ακτές μας, ο πατέρας του κατηγορείται για έκθεση ανηλίκου σε κίνδυνο!

Ένα παιδί ακόμη από τα χιλιάδες, χωρίς όνομα αυτή τη φορά, πνίγεται στα νερά της Σάμου, χωρίς να σοκάρει και να αναστατώνει, χωρίς να συγκινεί, έστω και υποκριτικά και δεν κάνει πια τον γύρο του κόσμου η φωτογραφία του. Συνήθισε η Ευρώπη τους πνιγμούς και τα βάσανα που βιώνουν όλοι αυτοί οι άνθρωποι που από τη μια τους “ξεσπιτώνει” κι από την άλλη τους κλείνει κάθε “άνοιγμα” προς μια πιο ανθρώπινη ζωή, υψώνοντας τείχη, χτίζοντας φυλακές, στέλνοντάς τους πίσω στην κόλαση ή στον βυθό της θάλασσας.

Ας μην γίνουμε αναίσθητοι, αδιάφοροι, απάνθρωποι όσο κι αν επιμένουν αυτοί που ορίζουν τις ζωές των κυνηγημένων. Ας αντιδράμε με κάθε τρόπο και μέσο κι ας είμαστε δίπλα σε αυτούς τους ανθρώπους.

Γιατί η στάση μας απέναντι στους άλλους ορίζει και τη στάση μας απέναντι στη δική μας ζωή.

Ανοιχτή Συνέλευση Σάμου